

Flavio Giuseppe, Antiq. Jud. 18,64

“Testimonium Flavianum”

La condanna a morte da parte di Pilato

[Γίνεται δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Ἰησοῦς σοφὸς ἀνήρ,
εἴγε ἄνδρα αὐτὸν λέγειν χρῆ· ἦν γὰρ παραδόξων ἔργων ποιητής,
διδάσκαλος ὀνθρώπων τῶν ἡδονῆς τάληθῆ δεχομένων, καὶ πολλοὺς
μὲν Ἰουδαίους, πολλοὺς δὲ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπηγάγετο· ὁ χρι-
στὸς οὗτος ἦν. καὶ αὐτὸν ἐνδείξει τῶν πρώτων ἀνδρῶν παρ' ἡμῖν
σταυρῷ ἐπιτειμηκότος Πιλάτου οὐκ ἐπαύσαντο οἱ τὸ πρώτον ἀγα-
πήσαντες· ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς τρίτην ἔχων ἡμέραν πάλιν ζῶν τῶν
θείων προφητῶν ταῦτά τε καὶ ἄλλα μυρία περὶ αὐτοῦ θαυμάσια
εἰρηκότων. εἰς ἔτι τε νῦν τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοῦτο ὀνομασμέ-
νον οὐκ ἐπέλιπε τὸ φῦλον.]